

Stilling som Mellemmænd mellem Privatbanernes Bestyrelser og Ministerierne, saa vel Finansministeriet som Ministeriet for offentlige Arbejder, skal for Eftertiden bortfalde, naar dette Forslag bliver til Lov, saaledes at Bestyrelserne for de private Baner faa at forhandle direkte med Ministeriet for offentlige Arbejder. Dette nævnede jeg allerede før, da vi forhandlede den foregaaende Sag paa Dagsordenen.

Den anden Forandring er den, at Kommissarierne ikke for Eftertiden maa beskæftige sig med Udarbejdelse af Anlæg eller Vejledning desangaaende eller i det hele have noget med Anlægene at gøre udover de Forretninger, der ere nævnte i Loven. I øvrigt findes der udførlige Motiver ogsaa til dette Forslag, og da jeg antager, at Tinget ønsker, at dette Lovforslag, der jo ikke er uden Interesse, og hvis Indhold tidt har været omtalt i dette Ting, henvises til Behandling i et Udvalg, skal jeg foreløbig indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Christian Rasmussen: Jeg skal ikke komme ind paa Detailler vedrørende det foreliggende Lovforslag, men blot udtale min Glæde over, at det synes, som om man hermed kan naa til en endelig Ordning af Kommissariat-Spørgsmaalet, en Ordning, der rimeligvis vil kunne tilfredsstillende bedre end den rent midlertidige Ordning, der er gældende i Henhold til Loven af 1906.

I al Almindelighed vil Lovforslaget, som det foreligger, sikkert kunne fyldestgøre de Krav, der stilles til en saadan Lov. Jeg er særlig glad over, at man som Omraader, hvor Kommissariernes Bistand kan paakaldes, har medtaget ogsaa andre Anlæg end netop Jernbanerne. Der tænkes her paa at udvide Kommissariernes Virksomhed til ogsaa at omfatte Ekspropriationer ved Havneanlæg eller andre lignende Anlæg. Jeg anser det for at være en Gevinst for Loven.

Ligeledes kan jeg udtale min Glæde over, at det udtrykkelig slaas fast i Loven, at det ikke er tilladt Kommissarierne at paatage sig andet Arbejde ved Jernbaner eller andre Anlæg end det, der er forbundet med deres Embedsgerning. Jeg tror, at man her er inde paa en rigtig Vej, naar man i en Lov som denne eller andre lignende fastsætter Regler af den Beskaffenhed, som her ere foreslaaede. Hvad jeg derimod ikke er helt tilfreds med, fordi jeg ikke kan overse, hvad det vil

føre til, er Bestemmelsen i § 3, hvorefter man fuldt og helt borttager fra Kommissariernes Ressort Tilsynet med de private Baner. Jeg vil i al Almindelighed mene, at naar vi gennem en Række af Aar skulle skride til meget betydelige Jernbaneanlæg og maaske komme til at benytte Kommissarierne ogsaa ved andre Anlæg end netop Jernbaner, ville de i disse Aar have fuldt op at bestille for den Løn, de oppebære. Men det kunde meget vel tænkes, at naar man var ude over det værste med Anlæg af nye Jernbaner eller andre Anlæg, kunde man benytte disse Embedsmænd noget paa samme Maade, som de hidtil have været benyttede, nemlig til at føre Tilsyn med de private Baner. Jeg vil derfor henstille til det Udvalg, som kommer til at behandle denne Sag, om man ikke skulde tage under Overvejelse ikke at fastsætte saa afgjort, som sket er i § 3, at Tilsynet med de private Baner absolut skal bort fra Kommissarierne og direkte ind under Ministeriet for offentlige Arbejder. Det er muligt, at der kunde findes en Udvej, hvorved man ikke helt afskar sig fra i Perioder, hvor Kommissarierne i øvrigt ikke var stærkt optagne, at lade dem som hidtil udføre Tilsynet med de private Baner og derved bringe en Besparelse for Statskassen. I øvrigt vil ogsaa jeg udtale Haabet om, at det snart maa lykkes at komme til en Løsning af dette Spørgsmaal.

Hammerich: Jeg kan foreløbig ikke slutte mig til den sidste ærede Talers Betæneligheder ved at lade Tilsynet med de private Baner gaa over til Ministeriet. Han mente, at naar Kommissarierne var naaede gennem de Anlæg, der nu stod for, kunde de ogsaa overtage dette Tilsyn. Jeg siger: Den Tid den Sorg. De Anlæg, der nu ligge for, ville lægge Beslag paa Kommissariernes Arbejdskraft i en rum Aarrække, vel nok i 12—14 Aar, og kommer der saa tillige ind under dem en Del Havneanlæg, som de ikke tidligere have haft, tvivler jeg paa, at man til den Tid vil mene, at de kunne udføre andet end Tilsynet med de nye Anlæg. Jeg synes, at i Motiverne er det virkelig godtgjort, at der ikke vil blive et lille Arbejde for disse to Mænd. Saa vidt man kan se, ville de i de seks Maaneder af Aaret, hvor deres Hovedarbejde naturligvis ligger, kunne faa beslaglagt alle Ugens Dage, blandt andet ved, at de maa ligge paa Rejser. Faa de saa tillige en Del Arbejde for Havneanlæg og andet lignende, er der